

CORNELIU FLOREA

**PATIBULARUL
PATAPIEVICI**

CARPATHIA PRESS - 2005

CARPATHIA PRESS & PRODUCTION, 2005

Str. Școala Herăstrău, nr.62, București, cod 014153, România

E-mail: carpathia@k.ro

Tel/Fax: 021-317.01.14

ISBN 973-7609-06-9

SUMAR

Cititorule	3
Români, citiți și judecați liber ce scrie H.-R. Patapievici despre voi	4
Scrisoare deschisă domnului președinte Traian Băsescu	6
Patibularul Patapievici	8
Replici pe marginea unui forum pe Internet	12
„Patibularul Patapievici“ atacă!	16
Opinii și comentarii	20
„Un gând de editor“ de <i>Artur Silvestri</i>	24

Concepția acestei ediții aparține autorului.

Copertă și tehnoredactare: **Emanuel Ciurumelea**

Ilustrația copertilor conține un colaj după
Hieronimus Bosch - „Grădina deliciilor”

Tipar: S.C. **VEGA PROD '94** S.R.L.

**„Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii“
CONSTITUȚIA ROMÂNIEI**

CITITORULE,

Dacă ești român sau cetățean român, dacă trăiești în România sau înafara ei, dacă ai sentimente și dăruire pentru țară și neamul românesc citește acest mic text, meditează și exprimă-ți ca un om liber opiniile.

Cel care te îndeamnă să faci acest lucru este român, cetățean român, un medic obișnuit printre milioanele de medici din lume, care a trăit patruzeci de ani în România și trăiește de douăzeci și cinci de ani în Canada.

Trăind în Canada, am avut și șansa de a mă consulta și de a sta de vorbă cu oameni din toată lumea, de a vizita și cunoaște bine Europa și Nord-America, dar niciodată nu am auzit sau citit ca, undeva în lume, cineva să-și defăimeze țara de origine, țara al cărei cetățean este, precum a făcut-o H.- R. Patapievici. Citește cele ce urmează și acuză-mă de rea-credință, cu argumente, sau alătură-te indignării și protestului meu.

Nu intru în amănuntele pentru care a facut-o: se pot face o mulțime de supoziții, de la cele de ordin educațional sau psihic la cele de inconștiență sau impostură. Nu lansez ipoteze, dar îl disprețuiesc, așa cum disprețuiește el poporul român din care fac parte, și îl acuz de nerespectarea Constituției României.

Este uimitoare impasibilitatea majorității intelectualității din România, care, fără îndoială, cunoaște Europa Occidentală și Nord-America, unde nu sunt admiși sau promovați indivizi ce urăsc pînă la blasfemie un popor, indiferent de performanțele sale istorice sau culturale. **Ura patapieviciană față de români**, pe care îi numește „23 de milioane de omuleți patibulari“, nu ne va schimba istoria, nu ne va îmbunătăți cultura și nici imaginea în lume. Din contră, ne face un mare rău internațional. Poate asta urmărește, poate asta e pus să facă...

ROMÂNI, CITIȚI ȘI JUDECAȚI LIBER CE SCRIE H.- R. PĂTĂPIEVICI DESPRE VOI!!

Născut în 1957 la București

Absolvent al Facultății de Fizică în 1982

Doctorand în filosofie din 1990

Președintele „Institutului Cultural Român“ din 2005

*lată opiniile președintelui „Institutului Cultural Român“
despre România și Români, despre Cultura și Limba Română.*

GEOGRAFIA ROMÂNIEI:

„Radiografia plaiului mioritic este ca a fecalei: o umbră fără schelet, o inimă ca un cur, fără șira spinării.“

(din „*Politice*“ de H.R. Patapievici, ediția 1996, pag.63)

POPULAȚIA ROMÂNIEI:

– „23 de milioane de omuleți patibulari.“

(din „*Politice*“ de H.R. Patapievici, ediția 1996, pag 53)

– „Un popor cu substanță tîrîță. Oriunde te uiți, vezi fețe patibulare, ochi mohorîți, maxilare încrîncenate, fețe urite, guri vulgare, trăsături rudimentare.“

(din „*Politice*“ de H.R. Patapievici, ediția 1996, pag. 34)

– „Românii nu pot alcătui un popor pentru că valorează cît o turmă: după grămadă, la semnul fierului roșu.“

(din „*Politice*“ de H.R. Patapievici, ediția 1996, pag. 64)

LIMBA ROMÂNĂ:

„Româna este o limbă în care trebuie să încetăm să mai vorbim sau... să o folosim numai pentru înjurături...“

(din „*Politice*“ de H.R. Patapievici, ediția 1996, pag.64)

ISTORIA ROMÂNILOR:

„Toată istoria, mereu, peste noi a urinat cine a vrut. Cînd i-au lăsat romanii pe daci în forma hibridă strămoșească, ne-au luat în urină slavii: se cheamă că ne-am plămădit din această clisă, daco-romano-slavă, mă rog. Apoi ne-au luat la urinat la gard turcii: era să ne înecăm, așa temeinic au făcut-o. Dem-

nitatea noastră consta în a ridica mereu gura zvîntată iar ei reîn-
cepeau: ne zvîntam gura la Călugăreni, ne-o umpleau iar la
Războieni, și așa mai departe, la nesfîrșit. Apoi ne-au luat la
urină rușii, care timp de un secol și-au încrucișat jetul cu turcii,
pe care, în cele din urmă, avînd o bășică a udului mai mare
(de, bețiile...) i-au dove-dit.”

(din „*Politice*“ de H.R. Patapievici, ediția 1996, pag.63)

CULTURA ROMÂNILOR:

„Puturoșenia abisală a stătutului suflet românesc... spiro-
cheta românească își urmează cursul pînă la erupția terțiară,
subreptice, tropăind vesel într-un trup inconșient, pînă ce mintea
va fi în sfîrșit scobită: inima devine piftie iar creierul un amestec
apos.“

(din „*Politice*“ de H.R. Patapievici, ediția 1996, pag 49)

„Cu o educație pur românească nu poți face NIMIC.“

(Din „*Politice*“ de H.R. Patapievici, ediția 1996, pag.56)

„România are o cultură *de tip second hand*“ a enunțat
în-tr-o emisiune televizată.

(după Viorel Patrichi în Revista „*Rost*“ nr.24/ 2005)

VIITORUL ROMÂNIEI:

„Eminescu este cadavruul nostru din debara, de care tre-
buie să ne debarasam dacă vrem să intrăm în Uniunea Euro-
peană.“

(după Viorel Patrichi în Revista „*Rost*“ nr. 24 / 2005)

CELE de mai sus se pot verifica în partea întîia a volumu-
lui „POLITICE“ apărut în 1996 în Editura Humanitas; citate și
în Revista „ROST“ NR.24 / 2005.

Vă rugăm să citiți și să meditați; să vă întrebați cu ce
au contribuit la îmbunătățirea realității românești, din trecut și
prezent, aceste defăimări ordinare și blasfemii anti-românești.
Vă rugăm să citiți **Constituția României**.

Vă rugăm să cercetați dacă și în alte țări europene de
azi au mai fost cetățeni care au scris asemenea disprețuri și
calomnii la adresa țării lor.

Scrisoare Deschisă Domnului Președinte Traian Băsescu

Domnule Președinte,

Aflînd despre numirile pe care le-ați făcut – în virtutea principiului „fiecare vine la putere cu oamenii lui“ – Domnului Andrei Pleșu în funcția de secretar de stat pentru politică externă și Domnului H.R. Patapievici în funcția de președinte al Institutului Cultural Român, Vă întreb dacă cunoașteți zisa:

EX SOCIO COGNOSCITUR VIR

*Care în neo-latina noastră populară are mai multe variante: „**Spune-mi cu cine te aduni ca să-ți spun cine ești!**“, „**Cine se aseamănă se adună!**“ sau chiar „**Cine doarme cu cîinii se scoală plin de purici!**“*

Citiți, Domnule Președinte, mai și citiți ce scriu aleșii Dvs despre România, Români, Cultura și Limba Română.

Corneliu Florea

15 Februarie 2005 – Winnipeg – Canada

Am adăugat, pentru lectură, niște copii din denigrările și blasfemiile scrise și semnate de cei doi „înalți demnitari“ la adresa Națiunii Române.

Din cugetările marelui cărturar Andrei Pleșu, fost de toate la viața lui – dar nicăieri nu a lăsat ceva trainic în urma sa, afară de datorii și demisii – i-am trimis președintelui articolul „**Cîteva specii de imbecili**“ (a fost publicat în **Dilema** nr.96 din noiembrie 1994) în care românii stabiliți în Statele Unite nu sunt altceva decît niște imbecili, medii sau superiori, după pă-

rerea sa de cel mai inteligent dintre pământeni. Ne-avînd nici o simțire românească în el, din scrierile sale se degajă numai subestimarea, denigrarea și insultarea românilor. Mulți intelectuali reali din România se întrebă cît trebuie să-i mai suporte snobismul și grandomania, vorbele goale umflate cu citate din străini, plus ma-rile pagube făcute României și Românismului pe oriunde trece.

Din blasfemiile la adresa României, Românilor, Limbii și culturii Române adunate în volumul „**Politice**“ al patibularului H.R. Patapievici, am subliniat președintelui: „**radiografia plaiului românesc este ca a fecalei**“ (pag.34), după care trage niște concluzii personale, disprețuitoare: „**românii nu pot alcătui un popor**“ (pag.64) și „**cu o educație pur românească nu poți face NIMIC**“ (pag.56), iar despre Limba Română: „**este o limbă în care trebuie să încetăm sau... să o folosim numai pentru înjurături...**“ și exclamă copleșit „**îmi e rușine că sunt român**“ (pag.46). Nu știu dacă este român sau nu, dar știu că nu îi este rușine să gîndească și să scrie asemenea defăimări, **calomnii** la adresa noastră, a românilor. Și de **nerușinat ce este**, a acceptat să preia președenția „Institutului Cultural Român”!! Și când va veni la Centrul Cultural Român din New York – doar călătoria se face pe banii contribuabililor români ce au **fețe patibulare** – în ce limbă le va vorbi **imbecililor români**, cum le-a zis Andrei Pleșu, fiindcă după Patapievici **trebuie să încetăm să mai vorbim românește?** Și dacă pe neașteptate cineva îl va soma să-și ceară scuze, în public, pentru toate aceste calomnii și să-și dea demisia, îi va sări în ajutor Andrei Pleșu cu alte insulte la adresa românilor? Îl va apăra președintele Băsescu cu o glumiță marinărească? În mod sigur îl vor apăra lipitorile „literare și culturale“ care au început să se tîrîie la picioarele lui pentru că le miroase a bani; și ce contează dacă **patibularul Patapievici** a scris, și semnat, în **Flacăra lui Arion** în 2003, că: **Eminescu este cadavrul nostru din debara, de care trebuie să ne debarasăm dacă vrem să intrăm în Uniunea Europeană?Ce grobian!!** Dar nu este vina lui, el este incult și inconștient! Este vina președintelui Băsescu, a doamnei „Musca la arat“, a elitelor culturii românești de azi.

PATIBULARUL PATAPIEVICI

„Românii nu pot alcătui un popor pentru că valorează cât o turmă: după grămada, la semnul fierului roșu...” „...fețe patibulare... maxilare încrîncenate... guri vulgare... trăsături rudimentare... o vorbire agramată și bolovănoasă...”

H.R. PATAPIEVICI – președintele „Institutului Cultural Român”
Din volumul său „**Politice**” publicat la Humanitas în 1996

Acestea sunt o parte din opiniile noului președinte al „Institutului Cultural Român” despre români: sunt o turmă cu fețe patibulare. Este surprinzător, șocant să citești că neamul tău, românesc, este asemuit cu o turmă!! Cu ce drept cineva aduce o asemenea gravă insultă românilor? Sunt românii secolului XX patrupede cu fețe patibulare? Adică, după dicționar, sunt fețe demne de spînzurat! De ce? De cine? De către cea mai clasică față patibulară ce apare pe ecranele televiziunii din România: H.R. Patapievici.

Prima întrebare pe care ar trebui *patibularul Patapievici* să și-o pună, ar fi dacă o turmă are sau nu cultură. Nu știu cum va răspunde; fiindcă dacă el crede că turma nu are cultură, atunci nu e nevoie de un *institut de cultură* iar dacă turma care nu poate alcătui un popor are totuși ceva rudimente de cultură, atunci el nu are nici o legătură cu *institutul de cultură*. Ar fi fost mai nimerit ca președintele Băsescu Traian, care le știe pe toate de cînd a fost ales ca președinte și l-a numit din oficiu președintele „Institutului Cultural Român”, să-l fi îndrumat spre un institut de fizică, unde să experimenteze autoelectroșocurile, avînd în vedere că spînzurătoarea este de mult abolită...

Să ne oprim încă un moment asupra cuvîntului **patibular**, un livresc franțuzesc, pe care H.R. Patapievici îl folosește în scrisorile sale trimise lui Alexandru Paleologu, ce era pe post de ambasador român la Paris. Trec peste o paranteză, să nu mă îndepărtez de franțuzism, rămîn la scrisori, care din *personale* au devenit *publice*, prin publicarea lor în volumul „*Politice*”. Și dacă din scrisoarea din 24 aprilie 1990 aflăm că românii au fețe patibulare, în scrisoarea din 28 iulie 1991 descoperim cu stupefacție că în România sunt 23 de milioane de omuleți patibulari!! Toți locuitorii mici și mari, români sau minorități, sunt

omuleți patibulari în fața lui H.-R. P. pentru că așa-și semneaza scrisoarea către Alexandru Paleologu, după ce o încheie: *Cu dragoste jupuită vă îmbrățișez*. De două ori OHO !! Hai să rămînem surprinși doar de cei 23 de milioane de *omuleți patibulari*, adică toți cîți au rămas de la Ceaușescu, cu Pleșu, Liiceanu, Dinescu și Caramitru, Paleologu și Andreescu, Constantinescu și Băsescu în frunte. Cu UDMR-ul, cu țigani și evreii noștri, toți omuleți patibulari adică demni de spînzurat!! Nici o excepție în fața celui cu dragostea jupuită!! Or fi avînd ei fețe demne de spînzurat, dar spînzuratoarea este interzisă; atunci cum s-a gîndit el să se scape de ei?!? Întreb, fiindcă din scrisori văd că îi este tare silă de români, care sunt „un popor cu substanța tarată” (pag.34), „masa degenerată îngînfată, proastă și rea” (pag.46); „sunt una cu cancerul care-i roade”. Nu mai continui fiindcă **miroase a rasism nazist și soluție finală**, mai ales că a și ajuns la concluzia: **chirurgia e neputincioasă!!** Ce mai rămîne?!? Glonțul? Gazarea? Ambalarea în containere de reziduri antiplanetare și expulzarea în altă galaxie?

Există și o soluție simplă, rațională: să părăsească el turma patibulară, țara celor 23 de milioane de *omuleți patibulari*!! Simplu și eficace!! În repetate rînduri s-a confesionat lui Alexandru Paleologu că „**îmi este rușine că sunt român**” (pag. 23, pag. 46); deci putea pleca în diaspora, fiindcă e liber, legal, nu trebuie să treacă Dunărea înot!! Își lua valiza și pleca la Paris, se întîlnea cu Alexandru Paleologu și nu mai suferea de „dragoste jupuită”. Dar nu: a preferat să se adîncească, contra salar gras, în mocirla Dosarelor Securității despre omuleții patibulari, iar acum – sub Băsescu Traian – preferă salariul, și mai gras, de președinte al „Institutului Cultural Român” al omuleților patibulari.

Ajuns aici cu citirea scrisorilor, foste particulare dar la sugestia lui Alexandru Paleologu făcute publice în volumul *Politice*, orice *omuleț patibular* se poate întrebă ce fel de persoană este H.-R. P. dacă nu găsește nimic de valoare pe plaiul românesc, pe care el îl vede, radiografic, **fecală**?!?

În scrisoarea adresată „excelenței” sale Alexandru Paleologu din data de 12 August 1991, afirma: „radiografia plaiului mioritic este ca a fecalei: o umbră fără schelet, o inimă ca un cur...” Sugestivă comparație dintre inimă și cur la unele persoane.

Desigur, ar fi fost mai complet tabloul dacă și Alexandru Paleologu ar fi publicat scrisorile sale către H.-R. P. Oare, „exce-lența“ care stătea la Paris pe post de ambasador român, în scrisorile sale nu și-a putut călca pe inimă și să-i spună iubitu-lui său ucenic în ale fizicii și filosofiei, că cele scrise sunt blas-femii la adresa Țării pe care el o reprezintă la Paris!?! Că îl jignește și pe el, fiindcă indirect, prin comparație, el, Alexandru Paleologu, devine **reprezentatul unei fecale...**

Tot în această scrisoare, pe care la sfârșit H.-R. P. o sem-nează: *Cu supușenie, Scardanelli* (în paranteză; cu supușenie la ce? și care Scardanelli, că sunt mulți? Friedrich Holderlin?!?) mai săvârșește o defăimare de neiertat, iertată, poate, doar ne-bunilor, la adresa istoriei celor 23 de milioane de **omuleți pa-tibulari!** În volum se găsește la pagina 63: „*Toată istoria, mereu, peste noi a urinat cine a vrut. Când ne-au lăsat romanii... ne-au luat la urină slavii... apoi ne-au urinat la gard turcii: era să ne înecăm... apoi ne-au luat la urină rușii... acum însă, inovație... urinează și unii români peste români... valea plîngerii a fost trans-formată de români pentru români în valea urinei corosive...*“ Asta este „chintesența“ istoriei românilor după filosoful scatolog, președinte al „Institutului Cultural Român“. Venerați-l, aplau-dați-!!! Să-i trăiască și fostul profesor de istorie, ce merge în cisme de cauciuc pe bulevardul bucureștean inundat de urina bucureștenilor, care urinează unii pe alții!! Și în timp ce merge el așa prin „urina corosivă“, trece în mașina de serviciu spre „Institutul Cultural Român“ H.-R.P. și-l stropește în față cu un jet gros de urină bucureșteană, cea mai corosivă. Merită!! Ajuns la *Institut*, președintele institutului, se urcă pe acoperiș și începe să urineze „în gurile zvîntate a românilor“ ce îl preamăresc, pen-tru a-i cere bani.

Cînd președintele Băsescu Traian l-a dat, de-a dura, pe scări afară pe Augustin Buzura, nu mi-a plăcut maniera nici expli-cația „fiecare vine la putere cu oamenii lui“; dar consideram – dreptul meu să am considerații personale – că Augustin Buzu-ra trebuia schimbat de cînd și-a dat demnitatea de scriitor român pe o diplomă de „honoris causa“, poate chiar mai dinainte. Odată cu crearea, atît de necesară, a „Institutului Cultural Ro-mân“ cu filiale pe toate continentele, am crezut că va fi numit un consiliu de conducere din 7-9 personalități ale culturii românești, oameni cu multă experiență, dăruire și pragmatici,

consiliu care să-și aleagă singur președintele prin rotație, pe baze de rezultate. Băsescu Traian, având putere prezidențială de Cotroceni, face ce îl taie capul; și capul l-a tăiat spre patibularul Patapievici. Personal, fiind român și cetățean român i-am trimis o scrisoare și l-am îndemnat să citească volumul „Politice”. Nu mă așteptam la un răspuns, dar am primit unul din partea unui consilier personal. Scurt, politicoș dar sută la sută „lip service“, cum se spune în englezește. Am scris în continuare despre injuriile, defăimările și blasfemiile lui H.-R. P la adresa României, Românilor, Limbii și Culturii Române, pentru că este inadmisibil ca un cetățean normal să scrie și să publice asemenea calomnii despre țara în care trăiește.

Este regretabil că, totuși, sunt și unii *omuleți patibulari care trec cu vederea* aceste acte condamnabile, motivînd că le-a scris sub imperiul suferinței interioare, dar că, de fapt ar fi un mare intelectual recent!! Explicație superficială, inexactă, nedreaptă. Pînă la H.R. Patapievici au fost mulți și valoroși intelectuali români care au suferit mult mai mult și profund din cauză că suntem așa cum suntem, dar niciodată nu au spus că le este rușine să fie români, nici nu au hulit țara și poporul român, pentru că citiseră temeinic istoria noastră, istoria și cultura lumii. Și ei au descoperit tragedia și starea românească, dar nu au blasfemiat ci s-au dăruit țării și neamului lor. E drept, unii au părăsit neamul, alții l-au și ironizat, satirizat și criticat din suferință, dar au făcut-o în limitele bunului-simț social. Și acum vine H.-R. P. și se dă de ceasul morții de inteligent și european ce e, dar neglijează esențialul: ceilalți europeni nu scriu despre țara lor că e o fecală și că poporul din care se trage – sau în mijlocul căruia trăiește – este tarat. Punîndu-l, arbitrar, în vîrfurile „Institutului Cultural Român“, institut prin care ar trebuie să ne ridicăm identitatea și prestigiul cultural în țară și în lume, Băsescu Traian nu numai că a greșit profund, dar legalizează, încurajează și răsplătește defăimarea României și a Românilor al căror președinte, din nefericire, vedem, a devenit...

Și la ce surprize să ne mai așteptăm din partea patibularului Patapievici care scrie: „Româna este o limbă în care trebuie să încetăm să mai vorbim”? Să ne oblige să vorbim în altă limbă pentru că, după el, „Eminescu este cadavrul nostru din debara“!!

REPLICI MICI PE MARGINEA UNUI FORUM PE INTERNET

La început am scris președintelui Traian Băsescu despre denigrările și blasfemiile lui H.R. Patapieviți la adresa României, Românilor, Culturii și Limbii Române. De la Cotroceni am primit două rînduri: unul de mulțumire, fiindcă așa se obișnuiește în UE și altul de promisiuni sterpe. Am mers mai departe: am făcut scrisoarea publică și am adăugat un comentariu polemic cu citate, corect reproduse, din volumul POLITICE al lui H.R. Patapieviți publicat la editura „Humanitas” în 1996 .

Publicistul Florian Bichir a scris în *Evenimentul Zilei* din 12 Iunie 2005 un articol – „Profanatorii de simboluri” – referitor la șocantele insulte scatologice aduse de H.R. Patapieviți României și Românilor, afirmații ce contravin bunului simț social și legilor țării, ce nu se încadrează în libertatea de opinie ci în produse de ură sau de smintit. În articol, publicistul Florian Bichir dă citate din diferite surse și se referă și la comentariul meu polemic „**Patibularul Patapieviți**”. Acestea au stîrnit un animat forum pe Internet.

Pentru mine a fost deosebit de interesant și instructiv: l-am urmărit cum se intensifică de la o oră la alta. Am aflat o diversitate de păreri și opinii, pro și contra, cu și fără argumente, civilizate exprimate sau mai puțin. A fost un test prin care am observat sentimente și resentimente. Un adevărat forum în care participanții, în marea lor majoritate, și-au exprimat intens și liber sentimentele românești și l-au condamnat autoritar pe H.R. Patapieviți.

Au fost în jur de șaptezeci de persoane care au luat parte la forum. Opiniile lor au fost citite de peste o mie de persoane. Numai opinia „Dumnezeu nu dă cu parul” semnată de Candid a fost citită de peste două sute cincizeci de persoane. Merită. Majoritatea a fost revoltată de limbajul scatologic al „marelui cărturar” H.R. Patapieviți și l-au dezaprobat și stigmatizat. Alții s-au îndoit de cele scrise de noi. Le recomandăm să-și procure volumul POLITICE, publicat la „Humanitas” în 1996, să-l citească, și dacă și atunci se îndoiesc să-l întrebe direct pe H.P. Patapieviți cînd apare în public sau la televizor. Au fost și forumiști care i-au cerut să ceară scuze poporului român pentru că l-a numit *turmă* și să-și dea demisia din funcția de

președinte al „Institutului Cultural Român”, în care a fost cocoțat de Traian Băsescu, nu ales prin concurs cum trebuia să se facă pentru o asemenea funcție. Au fost forumiști care i-au cerut să plece din România pe care o numește o **fecală** iar pe români **omuleți patibulari**. La nemernicia lui H.R. Patapievici că: „Eminescu este cadavrul nostru din debara de care trebuie să ne debarasăm dacă vrem să intrăm în Uniunea Europeană”, i s-a răspuns cu: „Nu vreau în UE fără Eminescu. Nici UE nu ne vrea fără el. Ar fi mai săracă” și apoi mai adaugă „Dar nu vreau în UE cu H.R.P.” O doamnă care îi contestă românitătea, adaugă că istoricește noi am primit și ajutat noii-veniți, dar ingrații scupă mîna care i-a ajutat. Sigur ca au fost și cîțiva care, din milă sau ignoranță, i-au luat apararea. E nemărginită omenia românească.

La un moment dat **AlterMedia Română** a intervenit, publicînd integral „*Patibularul Patapievici*” pe care l-au prezentat și pe site-ul lor cu o săptămîină înainte. Le mulțumesc mult, pentru că împreună cele două articole s-au completat unul pe altul, dînd o imagine mai clară și documentată despre noul președinte al ICR-ului. Am reținut replica unui forumist adresată altuia: „Ce te miră? Nu știi că unii sunt platiți bine să ne renege și să ne înjure?”. Ce bine ar fi dacă președintele Traian Băsescu s-ar mai opri din vorbăria tipică de tavernă marinărească și ar începe să și citească...

Aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au participat cu sentimentele lor românești și opiniile lor alături de noi, condamnîndu-l moral pe H.R. Patapievici. Dar este momentul să ne întoarcem fața și către cei care ne-au luat în zeflema sau ne-au acuzat că ne permitem să ne legăm de o asemenea mare somitate recentă. Unii chiar ne-au insultat pentru că ne-am permis să facem cunoscută fața cea adevărată a lui H.R.P. care în volumul POLITICE la pagina 69 scrie: *trebuie să încetăm să mai vorbim în Română*. Un simpatic de ignorant forumist, pe numele său cel bun „Quiff” scrie „winnipeg e H?” și precizează că acolo oamenii nu au ce face, decît să bea sau să scrie! Ce bine le știe pe toate, și mă întreb de ce nu și-a luat mai mult timp să le spună toată povestea despre Winnipeg. Începînd cu „A fost odată în preeria canadiană, o stradă lungă pe care cei ce locuiau pe latura sudică a străzii stăteau și beau, în timp ce cei de pe latura nordică scriau. Într-o zi, a ajuns democrația și în preeria canadiană și atunci, în cadrul echității sociale, tre-

buiiau să facă cu schimbul; o lună să citească unii și să bea ceilalți, iar luna următoare bețivii trebuiau să devină scriitori și scriitorii bețivi. Și așa, lună de lună, într-o sută de ani, strada s-a lungit să cuprindă treisferturi de milion de locuitori cu două universități, teatre, operă și filarmonică, balet roial, spitale și stadioane, toate ieșite din mâinile bețivilor și scriitorilor din Winnipeg: printre ei și un românăș, care cînd scie, cînd bea.“ Așa trebuia să înceapă aria calomniei: „cu un vîntuleț...”

Nea' „Chimir Plin“ preia vîntulețul predecesorului și, într-o mîrlănească de familie, suflă că articolul publicistului Florian Bichir a apărut datorită banilor de la „cărturarul“ din Canada. Cu mintea și flerul matale de chimir plin, nu știu zău pe cine ai impresionat și ai lămurit că trebuia să intervii în această forum afară de cei „din familia lui matale“. Și ca să fii fericit, află că de mîine Florian Bichir va merge la redacție cu noul său gipan american „Hammer“ să vă dea în cap vreo două cu el, să vă reveniți din prostie și ignoranță, să vă întrebați dacă mai există vreo țară în lume unde cineva scie despre națiunea în mijlocul căreia trăiește ceea ce a scris H.R. Patapievici despre România și Români? Și să nu uit, Nea' Chimir Plin: de săptămîna viitoare cu banii primiți de la „cărturarul“ din Canada, Florian Bichir va începe să-și construiască o vilă mare...

Musiu Louis mă cheamă în țzară să simt putoarea din mijloacele de transport și să stau în blocuri cu gîndaci, fiindcă zice despre mine: „omu' și-a pus burta la cale prin străinătăți și acum i se rupe de originile noastre“. Atît a priceput, atît a scris!! Oricum, mă cheamă prea tîrziu, fiindcă cheia soluționării a dat-o deja H.R.P.: „ne debarasăm de Eminescu și intrăm în Uniunea Europeană“, după care UE are să vină să vă omoare gîndacii de prin blocuri și să dea cu șpreiuri fine prin mijloacele de transport...

Domn' Paul lancu ne ia bine de ureche pe amîndoi și, ca să înțelegem noi ceva din dreptatea pe care o are H.R.P. cînd spune că avem o cultură *second hand*, ne trimite să respirăm aerul greu al unor MARI biblioteci din Europa și America să vedem ce găsim la raionul „Germania“ și ce se găsește la „România“. Mare erudit domn' Paul: o fi avînd emfizem sau poate chiar silicoză de atîta aer greu de MARI biblioteci pe care le-a frecventat. Nu ne punem cu dînsul, vrem să rămînem sănătoși. Plus că știm ce mari diferențe sunt între Germania și România, dar dacă „eruditul de atîta aer greu“ face comparația, să

o facă pînă la capăt. Să-și imagineze că România se afla geografic la izvoarele Dunării cu o populație cît a Germaniei, iar Germania cu mult mai puține milioane ar fi la gurile Dunării și a imperiilor de prin-prejur. Să vezi atunci cum ar fi cu raioanele, domn' Paul! Cît despre Salvador Dali, ar fi trebuit ca *aerul greu* de MARI bibliotecii din Europa și America să vă facă reținut în ai pune diagnosticul de „nebun”, fiindcă Salvador Dali va rămîne definitiv în arta modernă. Cît despre Dvs, zău, nu ne interesează pe unde o să rămîneți. Nu merg mai departe, fiindcă îmi este suficient să cred că nu aveți nimic în comun cu identitatea și cultura română, atît cît este, din moment ce nu vi se pare anormal ca H.R. Patapievici să insulte atît de josnic Poporul Român și vă legați, in pertinent, de cei ce vor să o apere. Avem această obligație morală, domn' Paul...

Din Germania, Herr Marius, ne pune la punct în stilul dascălului prusac. „Înainte de a începe să criticăm pe cineva, trebuie... să-l citim... să-l ascultăm... să-l înțelegem... să gîndim, să reflectăm... „Păi asta am făcut, Herr Profesor: l-am citit și l-am citat!! E drept că nu am înțeles ce hibă are de a tras concluzia că suntem un popor cu *substanța tarată*, cînd nu noi l-am numit președintele „Institutului Cultural Român”, ci Traian Băsescu. Nu știu dacă la Dvs, în Germania, ați citit ca vreun președinte de așezămînt cultural german să-și facă concetățenii *omuleți patibulari* și să le terfelească istoria lor. După cele scrise în POLITICE suntem unii care ne-am săturat, pentru tot restul vieții, de a-l mai citi. Avem motive, avem personalitate. Iar Dvs cu ce drept ne tratați în derizoriu, zicîndu-ne cînd „românași” cînd „mari români” dar nu vă deranjează de loc că după idolul Dvs cultural, sunteți o *față patibulară*? În acest caz, în cazul Dvs, îi dau dreptate lui H.R.P.; cît despre deranjurile Dvs de CON CETĂŢENIRE cu cine nu ați dori, e Okay!! Dar sunt români care au dreptul să aibă aceleași dezagrame de CON CETĂŢENIRE cu noul președinte al „Institutului Cultural Român”. E limpede, nu? Nu cred, pentru că după cîteva rînduri „dați cu bîta în baltă” afirmînd că cei ce au scris articolele, care au stîrnit un forum viu pe internet, ar fi invidioși pe H.R.P.!! Nici un om normal nu poate fi invidios pe patibularul Patapievici ori cît de mult ar privi el cerul prin lentiă sau din șanț! Cît despre viitorul țării cu care ne zoriți, idolul Dvs ni-l prezintă foarte european dar fără Mihai Eminescu și Limba Română! Reflectează...

„PATIBULARUL PATAPIEVICI“ ATACĂ!!

**„Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii...“
CONSTITUȚIA ROMÂNIEI – articolul 30, aliniatul 7**

În 12 Iunie 2005, cotidianul *Evenimentul Zilei*, a publicat articolul publicistului Florian Bichir „*Profanatorii de simboluri*“. Autorul articolului a fost indignat să afle, din articolul-protest „Patibularul Patapievici“, o parte din insultele, defăimările și calomniile pe care H.R. Patapievici le aduce României, Românilor, Culturii și Limbii Române în partea întâia a volumului său „*Politice*“ publicat în 1996, la Humanitas. Publicistul Florian Bichir și-a manifestat indignarea foarte vehement, făcând anumite referiri la persoana președintelui „Institutului Cultural Român“, H.R. Patapievici, care a scris despre români că *sunt un popor cu substanța tarată, cu fețe patibulare* (pag. 34) și *valorează cât o turmă* (pag. 64)!! Probabil că publicistul Florian Bichir se simte român și nu acceptă astfel de defăimări la adresa poporului în mijlocul căruia trăiește. Nu numai publicistul Florian Bichir ci și orice român obișnuit se simte jignit și protestează mai mult sau mai puțin impetuos când citește: „...radiografia plaiului românesc este ca al fecalei; o umbră fără schelet o inimă ca un cur, fără șira spinării“ (a se verifica exactitatea celor scrise de H.R. Patapievici în volumul său „*Politice*“ ediția din 1996, la pag. 63) Sau: „Româna este o limbă în care trebuie să încetăm să mai vorbim sau... să o folosim numai pentru înjurături...“ (pag. 69)

În jurul articolului „*Profanatorii de simboluri*“ s-a format spontan un forum. Sper să fi rămas intact în arhiva cotidianului *Evenimentul Zilei* și că nu a fost șters dintr-un ordin venit de sus, de sus!! Cei interesați îl pot consulta ca să afle reacțiile și sugestiile din mesajele celor peste șaptezeci de forumiști, mesajele lor fiind citite de peste două mii de interesați de subiect în acea duminică.

Statistic, din forum se observă că peste șaptezeci la sută dintre forumiști sunt indignați și protestează energic împotriva lui H.R. Patapievici și a lui Traian Băsescu care l-a numit „din oficiul puterii de Cotroceni“ președintele unui institut atât de important, când unii dintre studenții și intelectualii bucureșteni

au făcut sugestia ca „Institutul Culturii Românești“ să fie condus de un comitet („board“) nu de un individ ce a scris: „cu o educație pur românească nu poți face nimic“, pag.56 (în paranteză pentru cărturarul recent H.R.P., nici o națiune din lume nu mai are o educație pură, de când s-a descoperit tiparul, cel puțin!!) Restul procentelor se împarte, aproape în mod egal, în trei: unii ce au vrut să se afle în treabă, dar nu au înțeles despre ce este vorba, apoi susținătorii lui H.R. Patapievici, care le-a spus lor: „Eminescu este cadavruul nostru din debara, de care trebuie să ne debarșam dacă vrem să intrăm în Uniunea Europeană“ și ei acceptă umili. Ultimii au insultat pe publicistul Florian Bichir și pe subsemnatul care am scris (și răspîndesc în continuare) protestul împotriva *Patibularului Patapievici*.

Nu a trecut mult și Patibularul Patapievici atacă. Atacă indirect prin *omuleții lui patibulari*. Pentru început, și-a trimis la atac scutierul, pe Mircea Mihăieș, vice-președinte la același institut unde stăpînul său se ține în șeaua Rosinantei. Un asemenea cuplu pare, la prima vedere, înduioșător de comic, dar, de fapt, este un cuplu parvenit, un cuplu rău, nefast în mass-media de limba română. Mircea Mihăieș, dă din pîteni și se avîntă, așa cum l-a învățat stăpînul său, cavalerul tristei figuri, să-l atace pe Florian Bichir de „derapaje în zona naționalismului și a xenofobiei deocheate“, arme grele în ziua de azi!! Se dă din greu cu ele la coaste!! Cum nu ești „politically correct“, cum ești pus la index și pac cu tinichelele: *naționalist și xenofob*!! Mai deschide gura, dacă vrei să rămîi fără serviciu și să fii marginalizat în lagărul de exterminare a naționaliștilor!!

Te trec fiorii groazei și-ți vin în minte vremurile Inchiziției!! Era destul să te numească unul, sau mai mulți, înțelegi între ei, că ești eretic și rugul îți era sfîrșitul!! Azi, e drept, nu se mai folosește metrul ster de lemne, am evoluat, suntem mai ticăloși, mai infernali!! Și Mircea Mihăieș nu pierde nici un moment: următoarea acuzație este cu „rasismul“! Rasiștii au aceiași soartă cu xenofobii, același lagăr!! Și, ca să-l termine pe Florian Bichir, scutierul pecetluiește: „articolul cu pricina pare împrumutat din presa celui de-al III-lea Reich“. Aceasta este lovitura de grație, cu ea a avut multe biruințe în trecut scutierul tristei figuri!! El știe pe de rost toată presa aceluia Reich, e un citit!!

Se întoarce apoi spre stăpînul său, pe care începe să-l deplîngă cu sughițuri, pentru că un oarecare de la *Evenimentul Zilei*, „în stilul bine cunoscut al presei naziste“ l-a acuzat pentru că a emis panseul: „avem o cultură second-hand“. Acest panseu-pa-tapievician a pus pe gînduri pe mulți gură-cască la sticla tembelizorului, fără să se întrebe, și să-i răspundă, pe ce „hand-uri“ a încăput cultura noastră din 1990 pînă la Traian Băsescu, care le știe pe toate fără să citească nimic? A încăput pe mîna unora ce, din 1990, nu fac altceva decît să ridice în slăvi Apusul și să ocărăscă, să umilească poporul român („23 de milioane de omuleți patibulari tîrîți“ după cavalerul tristei figuri, citiți-i scrisele) fie din snobism dîmbovițean, fie din slugărnicie față de stăpînii lor străini. Iar dacă vine un român lucid și afirmă că ocupăm un loc foarte bun în cultură printre națiunile de aceeași mărime ca noi, la care trebuie să ținem seama și de trecutul nostru istoric, se va trezi cu citație acasă să se prezinte obligatoriu, pe cheltuială proprie, în lagărul de exterminare a naționaliștilor. Altfel îl trimit la el pe noul inchișitor Mircea Mihăieș.

Nu știu cît îi este de ascuțit IQ-ul scutierului și dacă chiar și-a luat doctoratul în presa celui de-al III-lea Reich, cu care ne tot sperie de parcă noi chiar am fi niște „tarați“ ce nu vedem cu ochii și mintea noastră realitatea societății umane de azi și am avea nevoie de HRP & Company să ne facă o „cultură de mîna întîia“ dar nu în Limba Română și nu cu Mihai Eminescu. În schimb, văd cît de bine se eschivează de la esențialul din articolul publicistului Florian Bichir, adică defăimările Patibularului Patapievici la adresa țării și a națiunii. Deci, ne simțim obligați să-i aducem aminte ca-valerului tristei figuri, și scutierului său, că pe plaiul românesc, pe care trăiește poporul român, există din 1991 o constituție, **CONSTITUȚIA ROMÂNIEI**, în care scrie: **„sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii“!!** După cîte se pare, **CONSTITUȚIA ROMÂNIEI** este încă în vigoare chiar dacă Adrian Năstase, profesor de drept, nu o cunoștea și, în acest caz, cu atît mai puțin Traian Băsescu. Cît despre elitele culturale și politice de pe malul bucureștean al Dîmboviței se poate spune că îi doare în olecran de Constituție!! În acest caz, cel puțin Ministerul Justiției ar trebui să-și facă datoria, să facă și cîte-o șezătoare cu ei, pardon, cîte un

„talk-show“ și să le spună, blînd, că în Europa aia în care tot se zoresc ei de cincisprezece ani, există constituții, legi și nici un patapievici nu este scutit să le respecte!! Ce vreau eu să spun acestui cuplu amărit, și simpatizanților lui, este că în alte țări europene nu se mai întîlnesc specimene patapievice, întîi pentru că acele țări au un bun-simț social și, al doilea, pentru că legea se aplică!! H.R. Patapievici și-a publicat volumul defăimător la adresa „țării și națiunii“ în 1996. În alte țări europene, domnilor europeni, autorul ar fi fost chemat în fața legii, numai în România lui Constantinescu, Iliescu și Băsescu se spune că legea este o barieră pentru boi, cățeeii trec pe sub ea, iar cei privilegiați o ignoră, trec pe lîngă ea!!

Pentru încă două afirmații, mă întorc din nou la articolul vicepreședintelui Mircea Mihăieș, care după titlu – „*Tabloid-story*“ – îți dă impresia că a aparut într-un ziar din Anglia. Nu: a apărut în *Cotidianul* – cotidian din 27 Iunie 2005, numai că scutierul urmează sfatul stăpînului; începe să nu mai folosească Limba Română, acum face primii pași.

Prima afirmație, scutierul cere sus și tare: cîteva demisii ce se impun la *Evenimentul Zilei*. Nu știu de ce și cine ar trebui să demisoneze de acolo, în schimb eu și nu numai eu, ci și cei de la forumul de care vorbeam, precum și alți români din străinătate, cerem expres demisia lui H.R. Patapievici din funcția de președinte al „Institutului Cultural Român“. Dacă nu din reminiscențe de bun-simț social față de români, atunci pentru încălcarea grosolană a legii fundamentale a țării în care trăiește!!

A doua afirmație a vicepreședintelui Mircea Mihăieș este una patetică, sffșietoare de-a dreptul, scriind că 12 Iunie 2005, ziua în care publicistul Florian Bichir și-a publicat articolul critic la adresa lui H.R.P. „pare o zi neagră pentru jurnalistica din Romania“. Îmi permit să-l întreb, democratic, pe Redactorul-șef al *Cotidianului*, cărui îi trimit această polemică spre publicare, cît de satisfăcut este de mass-mediștii care amenință cu vorbe mari și grele din vremurile Inchiziției îndepărtate sau a dictaturilor recente ce nu mai prostesc pe nimeni?!? Publicarea replicii mele la „*Tabloid – story*“ este o obligație morală și profesională, acolo unde presa este cu adevărat liberă pentru toată lumea, altfel M.M. are dreptate: jurnalistica din România este în doliu și-i șchioapă.

OPINII ȘI COMENTARII

În decursul acestei campanii de protest împotriva defăimărilor aduse țării și națiunii de către H.-R. Patapievici (H.R.P.) am venit în contact cu numeroase opinii și comentarii. Marea majoritate a comentatorilor s-au arătat surprinși să afle cele scrise de H.R.P., marea majoritate l-au condamnat. Au fost unii care au vrut să-i ia apărarea și au făcut-o prost.

Forumul creat spontan la *Evenimentul Zilei*, Duminică 12 Iunie 2005, în jurul articolului lui Florian Bichir este cea mai bună probă de condamnare publică a lui H.R.P.!!

„Ce bine că ai exprimat, Florian Bichir, esențial și lucid, ceea ce destui gîndesc“ scrie un forumist în acea duminică și adaugă: *„O exorcizare atît de violentă a românismului căruia H.R.P. i se înscrie, oricum de la sine, și pe care el o oficiază după o biblie proprie, nu are corespondență decît în automutilarea cathartică a celui din ospiciu“.*

Următoarea opinie: *„Felicitări pentru articolul ăsta care spune în sfîrșit lucrurilor pe nume. Am citit și eu pe Altermedia articolul lui Corneliu Florea despre „fețele patibulare“ ale lui Patapievici și îi dau dreptate 100%“, îi mulțumesc, aveam nevoie mai ales că s-a găsit un domn să-mi spună că nu am dreptate, că el e cineva pe sticla televizorului iar eu sunt „nimeni din pretutindeni“; după vechea expresie bănățenească „nimeni din drum“. Sincer, prefer să fiu considerat „nimeni din pretutindeni“ decît să fiu privit ca H.R.P. de către marea majoritate a românilor, pe care el îi consideră **fețe patibulare, tarați**, dar acceptă să fie plătit, de două ori, din banii contribuabililor **tarați!***

O altă opinie: *„Un humanoid a cărui frizură îmi creează suspiciunea de fir de păr cu structură ovală (defect cromozomial) ceea ce explică imbecilitatea sa. Grav este că sunt unii care îl consideră „cineva“ pe acest cadavru urît mirositor din debaraua României... Domnule Bichir, mulțumesc că mi-ați făcut o duminică plăcută cu acest articol. Felicitări“.* În aceste zile TVR își împarte cu dărnicie premiile și ca să fie pe placul președintelui onorific al Institutului Cultural Român, Traian Bănescu (democratul care vine la puterea de la Cotroceni „cu oamenii lui“) marele premiu a fost acordat lui H.R.P. probabil ca răs-

plată pentru defăimarea României, Românilor și a lui Mihai Eminescu.

„*Dragă tovarașule Patapievici... în primul rînd aștept să îți ceri scuze pentru dejectiile pe care le scoți pe gura aia oribilă și sincer păcat că te-ai născut în această țară minunată... nu îți mai expune elucubrațiile în locuri publice*“ și forumistul Ștefan semnează cu „*Glasul poporului mândru de a fi născut în aceste locuri pline de spiritualitate și pătate de nemernici ca tine*“. Două mici comentarii. Orice persoană trebuie să fie mîndră de ceea ce este, fiind parte a sănătății psihice – aceasta se spune și se propagă în Canada, în Statele Unite, iar dacă ar veni Adrian Pleșu să le explice canadienilor că mîndria de a fi canadian este „o vorbă su-blimă și fără sens“ – cum le spune românilor de cincisprezece ani – ar fi detestat și marginalizat în același spațiu cu H.R.P. Ce fel de propagandă este aceea prin care încerci să amputezi simțămintele și sentimentele oamenilor?! Să o numim, să o demonstrăm!?! Al doilea: constat cu neplăcere că de cincisprezece ani „marile elite“ de pe Dîmbovița, și după ele și altele din „provincie“ nu mai scriu pentru poporul român, ci îl umilesc cu produsele culturii și democrației euroatlantice. În străinătate, totul este înfloritor în roz-bombon, în România suntem niște omuleți patibulari ce nu am produs cultură cît Occidentul. Că nu ne știe lumea largă. Pe cîți îi știe lumea largă? Asta este esențialul unui popor, cantitatea de filosofie și literatură? Numai datorită filosofiei și literaturii sunt germanii așa cum sunt? **Penibilă adunătura asta de pseudoelite care reneagă tot ce este trecut sau valoare românească.**

„*Chiar a spus Horia aceste enormități? Parcă nu-mi vine să cred! Fiecare avem nemulțumirile noastre care au sursa în insatisfacțiile noastre de ordin material, dar de aici și pînă a denigra public țara în care te-ai născut e o cale lungă. Dacă este adevărat trebuie să plece imediat din fruntea I.C.R., printr-o demisie de onoare*“ scrie Val-cel-Batrîn. Să adăugăm că un individ care scrie ceea ce se poate citi, de toată lumea în partea întâia a volumului „Politice“, nu are caracter, deci nici onoare. Să nu le cerem ceea ce nu au! Apoi, apropo de insatisfacțiile noastre, Val-cel-Batrîn pune degetul pe rană: majoritatea românilor suferă în intrinsecul lor că suntem cum suntem, dar soluția nu este a denigra ordinar ci fiecare, după puteri și dăruire, să îndrepte ceva, în jurul lui cel puțin. Un scriitor ardelean, pe

care îl iubesc și respect, încerca să mă convingă că a suferit enorm din cauza celor întâmplate în 1990. Se referea la mine-riadele-iliesciene. Chiar și așa soluția nu era să blasfemieze istoria și poporul român, trebuia să meargă în audiență la Ion Marcel Ilici Ilescu, să-i spună suferința și să-i dea o pereche de palme. Era erou!

Așa, vorba unui alt forumist, ce-și zice RePatap „*Ce are acest mizerabil cu cultura în general, iar pe cea română s-o lase-n pace, că nu mai e pe vremea marxismului de dominare, a mafiei comunisto-marxiste.*“ Are dreptate, H.R.P. nu ar avea dreptul să se lege de cultura română, nu este specialitatea lui, nu are competență, dar din nefericire o nouă mafie s-a instalat în cultura românească, una care, de la Andrei Pleșu încoace, denigreză și zeflemisește tot ce este românesc. Nu știi dacă o fac din simbrerie sau vreo psihopatie, din îngîmfare elitistică sau din concurență între ei. Nu are importanță, dezastruos este că **ei, și manualele alternative**, au reușit să rezeze tinerei generații rădăcinile, identitatea, să o facă să părăsescă țara fără regrete și fără să privească cu dragoste înapoi. Mă susține forumistul Marin: „*Nu știu cine a putut condamna pe sărmanii elevi să studieze pe acest individ paranoic la literatura română, căci figurează în cărțile de lb. română din licee. Ar trebui scos individul!*“ Timpul îl va scoate, cum i-a scos și pe A. Toma și M. Beniuc din cărțile de limba română pe care trebuia să le învețe generația mea. Citind referirea pe care o face la adresa **românului absolut**, cum îl numea Petre Țutea pe Mihai Eminescu, forumiștii au fost de-a dreptul revoltați. Unul care nu se reține în a-și exprima revolta, o face direct și românește: „*Dacă omul ajuns în fruntea I.C.R. îl consideră pe Eminescu un cadavru de care nu știe cum să scape, spuneți-i că-l bag în pizda măsii și, astfel, va fi scăpat.*“ Și forumistul își dă numele și adresa. Desigur că ar fi mult mai convenabil pentru mama lui să-l sfătuiască să plece pe alte meleaguri unde inteligența și cultura curg valuri, valuri, unde nu sunt fețe patibulare și nu se vorbește Limba Română pe care el și Al. Paleologu o detestă.

Forumistul Adrian, cu afecțiune, hotărăște: „*Vom continua să citim „Luceafarul“, vom continua să ascultăm „Ciobănaș cu trei sute de oi“, vom continua să fredonăm „Treceți batalioane române Carpații“, vom continua să visăm la Valea Oltului, vom continua să tăiem porcul de Crăciun și mielul de*

Paște...“ De ce nu? Este tradiția și cultura noastră!! Spaniolii au renunțat la sangria și coridă intrînd în UE, sau unгурii au renunțat la Petofi Sandor care a scris *Viață sau Moarte!?! De ce nu citește poezia asta H.R.P., apoi să meargă la Budapesta să le spună unгурilor „să-l scoată din debaraua lor pe Petofi Sandor“? Atunci ar vedea cum ar fi scos, din Ungaria, cu picioare în „cur“ acest individ fără bun-simț social.*

Un alt forumist enunța: „*Nu vreau în UE fără Eminescu. Nici UE nu ne vrea fără el. Ar fi mai săracă. Dar nu vreau în UE cu H.R.P... Cine l-a pus director? Și pe ce criterii? La această întrebare îi răspunde un alt forumist: „Ce te miră? Nu știi că unii sunt plătiți bine să ne renege și să ne înjure? Țștia sunt spălătorii de creiere autentici...“* Iar următorul precizează cine l-a numit director: „*Un derbedeu șmenar de port care scoate cinci dezacorduri în două propozitii, cocoțat la Cotroceni, a numit un avorton spiritual la conducerea instituției menite să promoveze cultura română în străinătate...“*

Acești forumiști liberi trebuie ascultați cu atenție, lor trebuie să le luăm în considerare opiniile fiindcă ei constituie, de fapt, marea majoritate a cetățenilor români, nu cele cîteva zeci de pseudoelite ce ignoră sau dezavuiază istoria și cultura română. Din nefericire, la București s-a cam întins coarda antiromânismului, ca politică de Cotroceni cu intratul în Uniunea Europeană, și se va rupe. Se va rupe pentru că după cincisprezece ani nu mai avem cu ce să intrăm în UE!! Au depersonalizat, demolat, devastat, devalizat totul, de la rădăcină!! Au mai rămas doar cîteva zeci de pseudoelite, dar de astea chiar că nu e nevoie nici în „țara de foc“. Sunt absolut nefolositori.

Ar trebui comentate și opiniile ce au apărut pe *Altermedia Română* după postarea pamfletului „*Patibularul Patapieviene atacă*“ dar acolo au fost introduse urgent două cîrțițe patapieviene – „rafió“ și „thalex“ – să conturbe cu apostrofări dure, dar fără argumente reale, libera desfășurare de opinii. Introducerea cîrțițelor ține de noua strategie a mafiei „Institutului Cultural Român“, condusă de Mircea Mihăieș, scutierul tristei figuri.

În încheiere, am să motivez că repetarea scriselor lui H.R.P. am facut-o cu un scop bine determinat, iar pentru cei care m-au acuzat „**ai scos din context niște cuvinte**“ am o singură replică: **o persoană normală nu introducea asemenea cuvinte în context!**

UN GÂND DE EDITOR

M-am hotărât să public cartea ce editez acum fiindcă mi s-a părut că nimeni nu voia s-o publice; nici măcar fragmente sau epistole dinlăuntrul ei nu interesau pe mulți dintre cei pe care autorul îi cunoștea ori se afla cu ei într-un contact cât de puțin susținut. Unii, cei mai mulți (ba chiar, așa spune, **mult mai mulți** față de ceea ce își închipuie câte un „intelocrat de vremuri noi“) arătau însă aceleași concluzii ca și el, mânie și chiar o anume dez-esperare în fața acestei realități oficioase; dar nu aveau instrumentele trebuitoare căci intelectualul român constituit este, în ziua de azi, o făptură pauperizată sistematic și înfricoșată de **secta agresivă** ce s-a instalat la Stăpânire și împarte, într-un arbitrar perfect, surse și resurse de unde culege partea Leului, căci aici domnește dreptul-celui-mai-tare. Știam, bineînțeles, că „sărăcimea“ – oricât de cultă și de agregată intelectualicește – nu se poate organiza. Căci de aceea a și fost sărăcită: ca să tacă și să se supună așezându-se, în mod inevitabil, la jug. Dar frica și disperarea sunt fenomene noi, care mă consternează. Să fi dispărut nădejdea că fapta rea va fi pedepsită într-o zi prin lucrarea Celui ce se îngrijește ca, în cele din urmă, toate să se așeze la rânduală? Ori poate vremea noastră, ce pare să fie stăpânită de Cel Viclean – căruia, totuși, i se va șterge și i se va uita numele – a condus până și pe cei mai cutezători să privească de două ori, cu prevedere, în jurul lor, înainte de a pași? Stăruința lui Corneliu Florea, ce a fost întâmpinată de mine, prin solidaritate, cum i se cuvenea, arată însă că îndrăzneala nu a pierit. O vor fi avut-o și alții, dar au lipsit căile și încredințarea că, în ciuda a ceea ce se vede, încă se mai poate nădăjdi.

Un sentiment de destrămăre și o aparentă tăcere de voci diverse pare să se fi așternut peste România, unde astăzi parcă vorbesc, fiindcă au drept la cuvânt (dreptul cuceritorului!) numai cei ce exemplifică acea categorie dezordonată intelectual pe care această carte mică o așează la locul ei, adică într-un insectar. Dar, de fapt, acestea sunt doar niște impresii ce nu trebuie să se traducă în convingeri. Nu rezultă de nicăieri că, altfel decât ieri – când același gen de **turciți și defanarioți** aduseseră patologia neîncrederii în noi înșine, risipindu-se, în cele din urmă, ca pleava împrăștiată în vânt – neo-turcitul de azi va sfârși în triumf, contrar seriei întunecate ce o reproduce și care s-a evaporat ca specimen, rămânând categoria încă, din păcate.

Eu cred, de altfel, că acesteia nici măcar nu i s-ar cuveni o atât de stăruitoare cheltuială de energie și de timp irosit spre a pune pe cel neputincios dar petulant acolo unde s-a așezat de la sine prin însăși conformația lui greșită. În fața ignoranței incontinentele, misiunea noastră nu-i de a răspunde străduindu-ne să-i vorbim cu îngăduință în limba ei stricată de o gândire indistinctă – și, deci, să ne întârziem pașii răspunzând produsului inferior – când, la drept vorbind, datoria vieții noastre este, dimpotrivă, a construi ceea ce alții ne lăsară, ca un legat, să continuăm.

Câteodată, însă, Răul trebuie definit și, dacă are identitate, arătat acolo unde se găsește. Iată din ce motiv această carte există acum, în acest fel. Este, până la urmă, un episod colateral prin tema însăși, atât de nesemnificativă când se privește de la înălțimea istoriei noastre, încât va trebui cândva să se întrebuițeze un ochean măritor spre a o întrevedea. Căci într-un mâine al valorilor clarificate se va observa că o astfel de examinare este, de fapt, o hermeneutică despre neant.

Artur Silvestri